

Dincolo De Cortina Timpului

William Marrion Branham

Dincolo De Cortina Timpului

Cealaltă dimineață eu eram culcat în patul meu. Și eu eram... am fost adormit, și am visat că Joseph era bolnav, și eu l-am ridicat să mă rog pentru el. Și când m-am trezit, am fost foarte întristat. Am zis, "Ei bine, poate Joseph va fi bolnav."

Și am privit, mergând înaintea mea, într-o umbră mică, întunecată, cam de o culoare maronie. Și se părea că acesta erau eu. Și am privit-o. Și venind în spatele ei era Cineva alb, și acesta era El. Eu m-am uitat acolo la soția mea, să văd dacă ea era treză, ca eu să-i pot arăta, ea să poată vedea viziunea. Dar ea dormea.

Eu am zis, "Oh, îmi pare rău, Doamne. Dar, aceea a fost viața mea, Tu a trebuit să mă conduci la tot ce am făcut. De fiecare dată ceva se întâmpla, eu mă gândeam că Tu erai acela care o făcea. Și îmi dau seama că era Satan încercând să mă țină departe de aceasta." Am zis, "Dacă Tu ai putea numai să mă conduci." Și cum m-am uitat, am văzut cea mai frumoasă față pe care am văzut-o vreodată la un om. El era în fața mea, privind înapoi. El și-a ridicat mâna Lui și a apucat-o pe a mea, și a început să se miște în partea *aceasta*. Viziunea m-a părăsit. Ultima duminică dimineață, eu eram, m-am trezit devreme. Aceea era sâmbătă, această viziune. Pe...

Întotdeauna m-am îngrijorat, întotdeauna m-am gândit la moarte. Aceasta, eu fiind de cincizeci de ani,

aceasta-i, timpul meu nu este...nu m-am gândit că era prea mult. Și eu m-am întrebat ce voi fi eu în acea teofanie, trup ceresc. "Va fi aceasta că eu aş vedea scumpii mei prieteni și, zic, o ceată mică albă trecând pe acolo, și să zic, 'Acolo merge Fratele Neville,' sau, el nu putea zice, 'Helo, Frate Branham'? Și când vine Isus, atunci aş fi om din nou." Eu deseori m-am gândit la aceea.

Eu am visat că am fost afară în Vest. Și eu veneam în jos printr-un loc mic cu salvie, și soția mea era cu mine, și noi am fost la pescuit de păstrăvi. Și m-am oprit și—și am deschis poarta. Și cerurile erau aşa de frumoase. Ele nu arătau aşa cum arată aici peste vale. Ele erau albastre, și norii frumoși albi. Și am zis soției, am zis, "Noi ar fi trebuit să fim aici afară, cu mult timp în urmă, dragă." Ea a zis, "De dragul copiilor, noi trebuia să fim, Billy." Am zis, "Aceea e..." Și m-am trezit.

M-am gândit, "Eu visez aşa de mult! Mă întreb de ce?" Și m-am uitat jos, și ea era întinsă lângă mine.

Și m-am ridicat sus pe perna mea, aşa cum ați făcut mulți dintre voi oameni, mi-am pus capul pe—pe căpătâiul patului, și mi-am pus mâinile înapoia mea. Și eu eram întins acolo în felul *acesta*. Și am zis, "Ei bine, eu doar mă întreb ce va fi aceasta, de cealaltă parte. Eu sunt deja de cincizeci, și eu încă nu am făcut nimic. Dacă eu aş putea măcar să fac ceva să ajut pe Domnul, căci eu știu că eu nu voi fi muritor. Jumătate din timpul meu s-a dus, cel puțin, sau mai mult de jumătate. Dacă eu trăiesc să fiu aşa de bătrân ca ai

mei, totuși jumătate din timpul meu s-a dus.” Și m-am uitat în jur. Eu eram întins acolo, pregătindu-mă să mă scol. Era cam ora șapte. Am zis, “Eu cred că voi merge jos la biserică, în această dimineață. Dacă sunt răgușit, mi-ar place să-l aud pe Fratele Neville predicând.”

Astfel am zis, “Ești trează, dragă?” Și ea era adormită foarte adânc.

Și eu nu vreau să pierdeți aceasta. Aceasta m-a schimbat. Eu nu mai pot fi același Frate Branham care am fost.

Și am privit. Și am auzit Ceva, a continuat să zică, “Tu doar începi. Presează bătălia. Doar continuă să presezi.”

Mi-am scuturat capul un minut. M-am gândit, “Ei bine, eu probabil doar mă gândesc în acest fel.” Știți, o persoană poate primi ceva imaginații. Și am zis, “eu doar probabil mi-am imaginat asta.”

El a zis, “Presează bătălia. Continuă să mergi. Continuă să mergi.”

Eu am zis, “Poate eu am zis-o.” Și mi-am pus buzele între dinți, și mi-am pus mâna peste gură.

Și acolo Acesta a venit din nou, a zis, “Doar continuă să presezi. Dacă ai fi știut numai ce era la capătul drumului!”

Și se părea că-l puteam auzi pe Graham Snelling, sau pe cineva, care cânta acel cântec în felul acesta. Ei îl cântă aici, Anna Mae și toți dintre voi.

Sunt cu dor de casă și melancolic, și
vreau să-l văd pe Isus.

Mi-ar place să aud acele clopote
dulci din port bătând.

Aceasta mi-ar lumina cărarea și
toate temerile ar dispărea.

Doamne, lasă-mă să privesc dincolo
de cortina timpului.

Voi l-ați auzit cântat aici la biserică.

Și am auzit Ceva zicând, “Ți-ar place să vezi doar
dincolo de cortină?”

Am zis, “Aceasta m-ar ajuta aşa de mult.”

Și am privit. Doar într-un moment, eu... O
răsuflare eu am venit într-un loc care s-a înclinat. Am
privit înapoi, și acolo eram eu, culcat pe pat. Și am zis,
“Acesta este un lucru ciudat.”

Acum, eu nu aş vrea să o repetați. Aceasta este
înaintea bisericii mele, sau oile mele pe care le
păstoresc. Dacă aceasta era, am fost în trupul acesta
sau afară, dacă a fost o translație, ea nu a fost ca orice
viziune pe care am avut-o vreodată. Eu am putut privi
Acolo, și am putut privi aici.

Și când am atins acel Loc mic, eu niciodată nu am
văzut aşa de mulți oameni să vină alergând, strigând,
“Oh, scumpul nostru frate!”

Și am privit. Și femei tinere, poate cam la început
de douăzeci de ani, opt-sprezece la douăzeci, ele își
aruncau brațele în jurul meu, și strigau, “Scumpul
nostru frate!”

Aici au venit bărbați tineri, în strălucirea bărbăției tinereții. Și ochii lor strălucind și arătau ca stelele într-o noapte întunecată. Dinții lor aşa de albi ca perla. Și ei strigau, și mă prindeau, și strigau, “Oh, fratele nostru scump!”

Și m-am oprit, și am privit. Și eu eram Tânăr. Am privit în urmă la trupul meu bătrân zăcând acolo, cu mâinile mele după capul meu. Și am zis, “Eu nu înțeleg aceasta.”

Și aceste femei tinere își aruncau brațele în jurul meu. Acum, îmi dau seama că aceasta-i o audiență amestecată, și eu spun aceasta cu dulceața și cu gingășia Duhului. Bărbați nu vă puteți pune brațul în jurul femeilor fără o senzație umană; dar aceasta nu era Acolo. Acolo nu era nici ieri nici mâine. Ei nu oboseau. Ei erau... Eu niciodată nu am văzut aşa femei frumoase în toată viața mea. Ele aveau părul până jos de tot la linia taliei; fuste lungi până la picioare. Și ele doar mă îmbrățișau. Aceasta nu era o îmbrățișare nici măcar ca sora mea proprie, care șade acolo, cum m-ar îmbrățișa. Ele nu mă sărutau, și eu nu le sărutam. Era ceva care eu—eu nu am—vocabularyul, eu nu am cuvintele să spun. “Perfecțiune” nu ar atinge-o. “Superb” nici nu ar atinge-o măcar, nicăieri. Era ceva care eu niciodată... Voi doar trebuie să fiți Acolo.

Doar am privit în această parte, și în acea parte. Și ei veneau, cu miile. Și am zis, “Eu nu înțeleg aceasta.” Am zis, “Ei bine, ei...”

Și aici venea Hope. Aceea a fost prima mea soție. Ea alerga, și nu a zis, "Soțul meu." Ea a zis, "Fratele meu scump," și când ea m-a îmbrățișat. Acolo era altă femeie care stătea acolo, care m-a îmbrățișat, și apoi Hope a îmbrățișat această femeie; și fiecare. Și m-am gândit, "Oh, aceasta trebuie să fie ceva deosebit. Aceasta nu poate fi... Există ceva..." M-am gândit, "Oh, aş vrea eu vreodată să merg înapoi la acel hoit bătrân din nou?"

M-am uitat în jur atunci. M-am gândit, "Ce este aceasta?" Și m-am uitat, foarte bine. Și am—am zis, "Eu—eu nu pot înțelege aceasta." Dar Hope se părea să fie ca, oh, un musafir de onoare. Ea nu era deosebită, ci doar ca un musafir de onoare.

Și am auzit un Glas atunci care mi-a vorbit, care era în cameră, a zis, "Aceasta este ce ai predicat că este Duhul Sfânt. Aceasta este Dragostea perfectă. Și nimic nu poate intra Aici fără Ea."

Eu sunt mai mult hotărât, decât oricând în viața mea, că este nevoie de Dragoste perfectă, să intri Acolo. Acolo nu era gelozie. Acolo nu era oboseală. Acolo nu era moarte. Boala nu putea niciodată, înăuntru Acolo. Mortalitatea; niciodată nu vă putea—putea face bătrâni. Și... Ei nu puteau plânge. Aceasta era doar o singură bucurie.

"Oh, fratele meu scump!" Și ei m-au dus sus, și m-au așezat sus pe un loc mare înalt.

M-am gândit, "Eu nu visez. Eu mă uit înapoi la al meu—trupul meu zăcând jos aici pe pat."

Și ei m-au aşezat acolo sus. Și am zis, “Oh, eu nu ar trebui să sed aici sus.”

Și aici au venit femei și bărbați, din ambele părți, doar în floarea tinereții lor, strigând. Și o femeie stătea acolo, și ea a strigat, “Oh, fratele meu scump! Oh, noi suntem aşa de fericiți să te vedem Aici.”

Am zis, “Eu nu înțeleg aceasta.”

Și atunci Glasul acela care vorbea, de deasupra mea, a zis, “Tu știi, este scris în Biblie, că, ‘Profeții au fost adunați cu poporul lor.’”

Și am zis, “Da. Eu îmi amintesc aceea în Scripturi.”

A zis, “Ei bine, aceasta este când tu te vei aduna cu poporul tău.”

Am zis, “Atunci ei vor fi reali, și eu pot să-i simt.”

“Oh, da.”

Am zis, “Dar, acolo sunt milioane. Nu există aşa de mulți Branhami.”

Și Glasul acela a zis, “Ei nu sunt Branhami. Ei sunt convertiții tăi. Aceia sunt cei pe care i-ai condus la Domnul.” Și a zis, “Unele dintre acele femei acolo, care tu gândești că sunt aşa de frumoase, erau mai bine de nouăzeci de ani când tu le-ai condus la Domnul. Nu-i de mirare că ele strigă, ‘Fratele nostru scump!’”

Și ei au strigat, toți odată, au zis, “Dacă tu nu ai fi mers, noi nu am fi Aici.”

M-am uitat în jur. M-am gândit, “Ei bine, eu nu o pricep.”

Am zis, “Oh, unde este Isus? Eu vreau să-L văd, aşa de mult.”

Ei au zis, “Acum, El este doar puțin mai sus, chiar sus în partea aceea.” A zis, “Într-o zi El va veni la tine. Înțelegi?” A zis, “Tu ai fost trimis, ca un conducător. Și Dumnezeu va veni. Și când El o face, El te va judeca după cum i-ai învățat tu, întâi, dacă ei intră sau nu. Noi vom intra după învățătura ta.”

Am zis, “Oh, eu sunt aşa de bucuros! Și, Pavel, trebuie el să stea în felul acesta? Trebuie Petru să stea în felul acesta?”

“Da.”

Am zis, “Atunci eu am predicat fiecare Cuvânt pe care ei l-au predicat. Eu nu am deviat de la El, dintr-o parte la alta. Unde ei au botezat în Numele lui Isus Cristos, am botezat și eu. Unde ei au învățat botezul Duhului Sfânt, am învățat și eu. Orice au învățat ei, am învățat și eu.”

Și oamenii aceia au strigat, și au zis, “Noi știm asta. Și noi știm că vom merge cu tine, într-o zi, înapoi pe pământ.” Au zis, “Isus va veni, și tu vei fi judecat conform cu Cuvântul care ni l-aî predicat. Și atunci dacă tu ești acceptat la timpul acela, ceea ce tu vei fi,” și au zis, “apoi tu ne vei prezenta Lui, ca trofee ale

slujbei tale.” Au zis, “Tu ne vei călăuzi la El, și, toți împreună, noi vom merge înapoi pe pământ, să trăim pentru totdeauna.”

Am zis, “Trebuie eu să mă întorc înapoi acum?”

“Da. Dar continuă să presezi înainte.”

M-am uitat. Și am putut vedea poporul, doar aşa de departe cât am putut vedea, încă venind, vrând să mă îmbrățișeze, strigau, “Fratele nostru scump!”

Chiar atunci un Glas a zis, “Tot ce ai iubit vreodată, și pe toți acei care te-au iubit vreodată, Dumnezeu îi i-a dat Aici.” Și am privit. Și aici a venit bătrânul meu câine, venea mergând în sus. Aici a venit calul meu, și și-a pus capul pe umărul meu, și a nechezat. A zis, “Tot ce ai iubit vreodată, și toți cei care te-au iubit vreodată, Dumnezeu îi i-a dat în mâna ta, prin slujba ta.”

Și m-am simțit mutat din Locul acela frumos.

Și am privit în jur. Am zis, “Ești trează, dragă?” Ea încă era adormită.

Și m-am gândit, “O Dumnezeule! Oh, ajută-mă, O Dumnezeule. Nu mă lăsa niciodată să compromit cu un Cuvânt. Lasă-mă să rămân chiar drept pe acel Cuvânt, și să-L predic. Mie nu-mi pasă ce vine sau merge, ce face cineva; căți Sauli de fii ai lui Chiș, se ridică, căți *acesta, acela, sau celălalt*. Lasă-mă, Doamne, să presez spre Locul acela. Toată teama de moarte... .”

Eu spun aceasta, cu Biblia mea înaintea mea, în această dimineață. Eu am un băiețel acolo, în vîrstă de

patru ani, să fie crescut. Eu am o fată în vîrstă de nouă ani; și o adolescentă, pentru care sunt mulțumitor, care s-a întors pe calea Domnului. Dumnezeule, lăsă-mă să trăiesc, să-i cresc în avertismentul lui Dumnezeu.

Deasupra acelora, toată lumea se pare că strigă la mine, femei și bărbați în vîrstă de nouăzeci de ani, și de toate felurile. “Dacă tu nu ai fi mers, noi nu am fi Aici.”

Și, Dumnezeule, lăsă-mă să presez bătălia. Dar dacă se ajunge la moarte, eu nu mai sunt... Aceasta ar fi o bucurie, aceasta ar fi o plăcere, să intru, din această corupție și dizgrație.

Dacă eu aş putea face, acolo sus, o sută de miliarde de mile înălțime, un bloc pătrat, și aceea este Dragostea perfectă; fiecare pas în această direcție, se îngustează, până când noi ajungem jos la locul unde suntem acum. Aceasta ar fi doar o umbră de corupție, acel mic ceva pe care îl putem simți și pipăi că există ceva pe undeva. Noi nu știm ce este Aceasta.

Oh, prietenii mei scumpi, preaiubiții mei, drăgălașii mei ai Evangheliei, copiii mei născuți pentru Dumnezeu, ascultați la mine, păstorul vostru. Voi, aş dori să fi fost o cale să v-o pot explica. Nu există cuvinte; eu nu le-aș putea găsi; nu se găsesc nicăieri. Dar tocmai dincolo de această ultimă suflare, este cel mai glorios lucru pe care voi vreodată... Nu există cale să o explic. Nu există cale. Eu doar nu o pot face. Dar orice vei face, prietene, lasă orice altceva la o

parte până când primești Dragoste perfectă. Să ajungi la un punct unde tu poți să iubești pe fiecare, pe fiecare dușman, toate celelalte.

Acea singură vizită Acolo, pentru mine, m-a făcut un om diferit. Eu nu pot niciodată, niciodată, niciodată să mai fiu același Frate Branham care am fost. Dacă avioanele se leagănă, dacă fulgerele strălucesc, dacă spionul are o pușcă spre mine. Orice este, nu contează. Eu voi presa bătălia, prin harul lui Dumnezeu. Căci, eu am predicat Evanghelia la fiecare făptură și fiecare persoană care eu pot, convingându-i spre acea Țară frumoasă de acolo.

Aceasta poate părea greu. Ar putea lua multă tărie. Eu nu știu cât mai durează. Noi nu știm, fizic vorbind. Acea... De la examinarea mea din zilele trecute, el a zis, "Tu ai douăzeci și cinci de ani de viață grea, bună. Tu ești solid." Aceea m-a ajutat. Dar, oh, nu aceasta era. Aceea nu este. Este ceva *aici* înăuntru. Această putrezire trebuie să se îmbrace în neputrezire. Acest muritor trebuie să se îmbrace în nemurire.

Fii ai lui Chiș se pot ridica. Eu... Toate lucrurile bune ce le fac ei, eu nu am nimic de spus rău împotriva lor, dând la săraci și la caritate. Și amintiți-vă, păi, Samuel i-a spus lui Saul, "Tu de asemenei vei profeti." Și mulți dintre acei oameni sunt mari, predicatori puternici, pot predica Cuvântul ca arhanghelii. Dar totuși nu era voia lui Dumnezeu. Dumnezeu trebuia să fie împăratul lor. Frate, soră, tu să lași Duhul Sfânt să te conducă.

Să ne plecăm capetele doar un moment.

Mi-e aşa dor de casă și sunt
melancolic, eu vreau să văd pe Isus,
Aș vrea să aud acele dulci clopoțe din
port bătând;
Aceasta mi-ar lumina cărarea și va
dispărea toată frica;
Doamne, lasă-ne să privim dincolo de
cortina timpului.

Doamne, lasă-mă să privesc dincolo
de cortina întristării și fricii,
Lasă-mă să privesc acea climă
însoțită strălucită;
Ea va întări credința noastră și va
dispărea toată frica;
Doamne, lasă-i să privească dincolo
de cortina timpului.

Eu sunt sigur, Doamne, dacă această bisericuță, în
această dimineață, ar putea numai să privească
dincolo de perdea! Nici o nenorocire printre ei; acolo
niciodată nu ar putea fi. Nici o boală; nimic decât
perfecțiune. Și Aceasta este doar o suflare între aici și
Acolo, de la vârstă bătrână la tinerețe, de la timp la
Eternitate; de la o dezgustare de mâine, și o întristare
de ieri, până la timpul prezent al Eermității în
perfecțiune.

Mă rog, Dumnezeule, ca Tu să binecuvântezi fiecare
persoană de aici, dacă ar fi aceia aici, Doamne, care nu
Te cunosc în felul acela de Dragoste. Și într-adevăr,

Tată, nimic nu ar putea intra în acel Loc sfânt fără felul acela de Dragoste, Nașterea nouă, ființa născută din nou. Duhul Sfânt, Dumnezeu, este Dragoste, și noi știm că aceea este adevărat. Nu contează dacă mutăm munții prin credința noastră, dacă am făcut lucruri mari, totuși, fără Aceea acolo, noi nu am putea niciodată să urcăm acea scară mare acolo. Dar cu Aceea, Ea ne va ridica dincolo de aceste griji pământești. Mă rog, Tată, ca Tu să binecuvântezi oamenii de aici.

Și fie, ca, fiecare persoană care m-a auzit, în această dimineață, să spun acest Adevăr, la care Tu să fii martorul meu, Doamne, ca Samuel din vechime; “Le-am spus eu vreodată ceva în Numele Tău decât ce era adevărat?” Ei sunt judecătorii. Și eu le spun acum, Doamne, că Tu m-ai dus în Țara aceea. Și Tu știi că este adevărat.

Iar acum, Tată, dacă există unii care nu Te cunosc, fie ca aceasta să fie ora în care ei zic, “Doamne, pune în mine voia să fie voia Ta.” Acordă aceasta, Tată.

Și acum, voi, cu capetele voastre aplecate, ați vrea să vă ridicați mâinile, și să ziceți, “Roagă-te pentru mine, Frate Branham; voia lui Dumnezeu să fie în mine.” [Fratele Branham face pauză—Ed.]

Acum în timp ce voi sunteți chiar unde sunteți, doar foarte bland, de ce nu ziceți doar Tatălui? “Dumnezeule, în inima mea, astăzi, eu renunț la toate lucrurile lumii. Eu renunț totul, să Te iubesc și să Te slujesc, toată viața mea. Și eu vreau, din această zi,

înainte, să Te urmez, în fiecare Scriptură din Biblia Ta.” Dacă nu ați fost botezați în botezul Creștin, “Eu vreau, Doamne.”

“Dacă eu nu am primit încă Duhul Sfânt...” Voi veți ști când L-ați primit. Acesta vă va da. El vă va da asigurarea și Dragostea de care aveți nevoie. Oh, voi poate ați făcut diferit, ați avut senzații, aşa cum ați putut striga sau vorbi în limbi, ceea ce este bine. Dar dacă Dragostea aceea Divină nu este acolo, credeți-mă acum, ziceți, “Doamne, pune în inima mea, și în sufletul meu, atingerea Duhului Tău, ca eu să pot iubi, și onora, și să am acea Dragoste Divină în inima mea, astăzi, care mă va duce în Țara aceea când suflarea mea finală mă părăsește,” în timp ce ne rugăm. Voi rugați-vă, însivă, acum. În felul vostru propriu, rugați-vă, cereți lui Dumnezeu să facă asta pentru voi.

Eu vă iubesc. Eu vă iubesc. Voi oameni scumpi cu păr cărunt care ședeți aici, care ați lucrat din greu și ați hrănit copilași! Voi sărmane, mame bătrâne care ați șters lacrimile din ochii lor! Lăsați-mă să vă asigur de aceasta, soră, dragă, nu este în felul acela dincolo de celalaltă răsuflare acolo. Eu cred că Aceasta este absolut în sală. Aceasta este doar o dimensiune în care trăim noi. Aceasta este doar o putrezire în care trăim noi acum.

“Dar vrei în mine, Doamne, voia Ta să fie.” Rugați-vă, în timp ce ne rugăm împreună.

Cu reverență, Doamne, pe baza Cuvântului Tău și Duhul Tău cel Sfânt, noi suntem aşa de bucuroși că

știm de unde vine nașterea noastră. Noi suntem bucuroși că noi am fost "născuți nu din voia omului, nici din voia firii, ci din voia lui Dumnezeu."

Și ne rugăm, astăzi, Tată, ca aceștia care cer acum har de iertare, ca Duhul Tău să facă acea lucrare, Doamne. Nu există cale ca eu să o fac; eu sunt doar un om, un alt fiu al lui Chiș. Dar noi avem nevoie de Tine, Duhul Sfânt.

Dumnezeule, lasă-mă să fiu ca Samuel, unul care spune Adevărul Cuvântului. Și Tu L-ai adeverit, până acum, și eu cred că Tu vei continua, atât timp cât voi sta devotat către Tine.

Fie ca ei toți să primească acum Viață Eternă, Tată. Fie ca această zi niciodată să nu se depărteze de ei. În ceasul când ei ajung să părăsească această lume, fie ca aceasta, ceea ce eu tocmai le-am zis, să se deschidă spre o realitate. Și aşa cum şedem aici, muritori, astăzi, privind la ceasul nostru, gândindu-ne la prânzul nostru, la lucrul de mâine, la grijile și trudirile vieții, ele nu vor fi Atunci. Ele toate se vor șterge. Acolo nu vor fi griji; și o bucurie mare a Eternității. Dă-le acel fel de Viață, Tată, la fiecare. Și fie . . .

Eu îți cer aceasta, Tată, ca fiecare persoană care este aici în această dimineață, care m-a auzit spunând această viziune, fie ca eu să întâlnesc pe fiecare din ei pe cealaltă parte; chiar dacă ar fi aici oameni care nu ar fi de acord cu mine, și femei, la fel. Dar, Tată, niciodată să nu stea aceea în calea noastră. Fie ca noi să-i întâlnim Acolo, și ei aleargă, de asemenei, și ne

prindem unul pe altul, strigând, "Fratele nostru scump." Lasă să fie aşa cum a fost arătat Acolo, Doamne, la fiecare, toți acei ce-i iubesc, și toți cei care mă iubesc. Mă rog să fie în felul acela, Doamne. Și eu îi iubesc pe toți. Lasă-i să se arate, Tată. Eu le ofer Viață Eternă acum. Fie ca ei să-și facă partea lor, să O accepte. Căci eu o cer în Numele lui Isus. Amin. [Fratele Branham face pauză—Ed.]

Noi avem câteva momente, să ne rugăm pentru bolnavi. Eu văd că avem, o fetiță bolnavă aici, și o doamnă într-un scaun.

Acum, către cei mai scumpi frați ai mei, surori, vă rog să nu mă înțelegeți greșit. Eu—eu nu știu ce s-a întâmplat. Eu nu știu ce s-a întâmplat. Dar, Dumnezeule, când eu mor, lasă-mă să merg înapoi Acolo. Doar lasă-mă să merg la Locul acela, este unde vreau să fiu, oriunde era el. Eu nu încerc să fiu un Pavel care a fost luat sus în al treilea ceruri. Eu nu spun asta. Eu cred că El a încercat doar să mă încurajeze, încercând să-mi dea ceva mic să mă împingă înainte, în slujba mea nouă care urmează.

(Fragment din *Regele Respins*, 15 mai, 1960.)

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org